

Ett Misstag.

S. Erling.

Allegro moderato.

Sång.

Piano.

Å Jöns fick be-fallning att å - ka te' stån å

hem - ta en dok - tor, å dä' på mi - nu - ten; för

dä va' ett strik så dä' skal - la i knu - ten å

bo' - en han sprang hit å dit som en fan å

skrek, att ho' död - de på e - vi - ga fläc - ken, Om

dok - torn ej kom - me å ga' hen - ne bot. Ja.

Jöns klef i vag - nen å dä' u - tan knot, slog mä

pis - ka å sa: „Dä' va' Näck - en!“

Munkbrovisa.

Allegro.

S. Erling.

Piano introduction in 5/4 time, marked *f*. The right hand features a melodic line with triplets, while the left hand provides a steady accompaniment of chords.

I a - der-ton är ner vid Munkbron jag stått, a dä ä' minnsann ej för ljuf-li-ger lott;

The vocal line begins with a quarter rest followed by a series of eighth notes with triplets. The piano accompaniment continues with chords and triplets.

dä kan ja' Er al-la be-dy-ra. För ty om en styfver man tänker att få,

The vocal line continues with eighth notes and triplets. The piano accompaniment features chords and triplets.

Så är man rent tvun-gen att stån-det upp-slå

The vocal line continues with eighth notes and triplets. The piano accompaniment features chords and triplets.

Ej se-na-re än klockan fy-ra.

The vocal line concludes with a quarter rest. The piano accompaniment ends with a series of chords and triplets, marked *f*.

Flickans reflektioner.

Gammal melodi.

Allegretto moderato.

f *p* *Jag*

vill ej kla - ga på ö - dets skat - ter, Men nu är ti - den rent

af be - sat - ter, Ty fast jag hun - nit till tret - tio - sju Så

Andantino.

går jag o - gif - ter här än - nu. Ho - li - dill - ja, dill - ja!

Tempo I.

Ho - li - dill - ja, dill - ja! Hol - di - i - di - a, ho - li - di - a!

Lincoln-Visa.

Moderato.

Gammal melodi.

Introduction for piano. The music is in 2/4 time with a key signature of one flat (B-flat). It features a melody in the right hand and a bass line in the left hand. The right hand starts with a quarter rest, followed by a series of eighth notes. The left hand starts with a quarter rest, followed by a series of chords and eighth notes. The piece ends with a quarter rest in both hands.

Har ni hört en för-skräc - ke - lig hän - del - se, den är

The vocal line begins with a quarter rest, followed by a series of eighth notes. The piano accompaniment consists of chords in the right hand and a bass line in the left hand. The piece ends with a quarter rest in both hands.

sann, ty den hän - - de just nu. Då —

The vocal line continues with a series of eighth notes. The piano accompaniment consists of chords in the right hand and a bass line in the left hand. The piece ends with a quarter rest in both hands.

kun - gen af nord - lig A - me - ri - ka blef skju - ten, ja skju - ten midt i

The vocal line continues with a series of eighth notes. The piano accompaniment consists of chords in the right hand and a bass line in the left hand. The piece ends with a quarter rest in both hands.

tu. Skrufva lut - tan tjong, fad - de - ra - a - rej, Skrufva

lut - tan tjong fad - de - - rej. Då

kun - gen af nord - lig A - - me - ri - ka, blef

skju - ten. ja skju - ten midt i tu.

fff

Ridå-Kuplett.

Allegro.

S. Erling.

Man här i vrån mej

in - ne - stuf - vat Att pas - sa på vid hvar en - tré Den

gån - gen nog pa spets de ruf - vat Der - för de vis - ste.

att ja' ä' för - bas - kadt kvick, här u - ti vrån

att dra-ga opp. att dra-ga opp, att dra-ga opp ri -

dän.

Bondspelmannen.

Allegretto.

Gammal melodi.

Hej! ge' plats i stu - ga,
Poj - kar. dä' ä' gif - ve'

Stå nu int' å tru - ga Spe - le Er - ker, stryk nu på fi - ol'n!
Ta' hvar tös om lif - ve! Flick-or sväng å hopp å lyft på kjoIn!

Lars
Bondesons

Variété-Kupletter och Visor.

6:te häftet.

Text.

Ett misstag.

Å Jöns fick befallning att åka te' sta'n
Å hämta en doktor, å dä' på minuten;
För dä' va' ett skrik så dä' skalla' i knuten,
Å boen han sprang hit och dit som en f-n
Å skrek, att ho' dödde på eviga fläcken,
Om doktorn ej komme å ga' henne bot.
Ja, Jöns klef i vagnen, å dä' utan knot,
Slog mä' piska å sa': »Dä' va' Näcken!»

Men vägen va' lång å märra va' lat,
Å kusligt dä' va' att i mörkere fara,
Å Jöns bara tänkte å grunna' på Sara,
Si' fästmö därhemma; å ej en bit mat
Han fått senna middan, å därför han tänkte:
»Vid gästgifvargäl'n ska' ja' ha' mej en krök.»
Ja, Jöns tog la en å la' två på försök.
Se'n han åkte, så vägsmörja stänkte.

Men Jöns hade minne så grufveligt kort.
På vägen han glömde, va' doktorn han hette
Å dä' va' evinnerlig lögn; hur han lette,
Så hitta' han inte', dä' han tappat bort,
Men tänkte: »Ja' fråger föll' etter en tocken.»
Ja, dä' gjorde Jöns å fick vetat te' slut,
Hvar stadsläkarn bodde. Han nästa minut
Satt i vagnen å Jöns uppå bocken.

Å se'n bar dä' väg uti ilande fart.
Men regna dä' gjord' dä', å natta va' duskelig,
Å doktorn han kände sej frusen å ruskig.
Så frågte han Jöns: »Ä' vi framme nu snart?
Dä' ä' kanske farligt mä' Jan Petters Lisa?»
»Mä' Lisa?» sa' Jöns å ga' märra ett pisk.
»Nej ho' ä' minnsann både glader å frisk,
Men dä' ä' soa, som inte kan grisa.»

Munkbrovisa.

I aderton år ner vid Munkbron jag stått,
 Å dä' ä' minsann ej för ljufliger lott;
 Dä' kan ja' Er alla bedyra.
 För ty, om en styfver man tänker att få,
 Så är man rent tvungen att ståndet uppslå
 Ej senare än klockan fyra.

Och aldrig är lönt för en munkbromadam
 Att vara för dum, ty att då ta' sig fram,
 Dä' går inte för sej, go' vänner!
 Ty stånd ska' hvarendaste käring nu ha',
 Fastän med förstånd ej affären di ta.
 Den saken ja' pröfvat å känner.

Nej, om dä' ska' gå, då ska' en ha allt,
 Både skinkor å korf, grönsaker å salt,
 Och sän't ha väl också de flesta.
 Men utan att skryta så vet ja' bestämdt
 Hvad skinkor beträffar, ja utan allt skämt,
 Så har undertecknad de bästa.

Men ändå ä' svårt att va' alla te' lag.
 Å dä' får en höra hvarendaste dag,
 Att inget ä' i deras tycke.
 En klagar på ost och en annan på smör,
 En kommer tillbaka å klagar därför,
 Att korfven är saltad för mycke'.

Så kommer en fru med en piga på släp
 Å prutar å läspar, att allting ä' skräp
 Å aldrig får nog utaf biten.
 Men hemma, så sannt som att korfven ä' rund,
 Så smakar han bra, se'n man fått den i mund
 Änskönt han är aldrig så liten.

Ja, nog ska' man vara båd' gammal å van,
 Om man några kunder ska få här i sta'n,
 Å använda knep så finurligt.
 Ty luktar en bit lite' illa, så tar
 Man fram den å säljern te' en, som ej har
 Nån' näsa; det är ju naturligt.

Å sundhetspolisen han snokar hvar dag.
 Och kommer han på en, så lofvar då jag,
 Som ä' uti saken erfaren,
 Att han klämmer till utaf själfvaste hin,
 Och ä' inte grisen då fri från trikin,
 Så himmelens Gud då bevar'en!

Ja då blir en fälld utan rim å reson.
 Blir till och med körd med sitt stånd ifrån bron;
 Men mig ska' de inte få lukt på.
 Men nog vet jag de, som hvarendaste dag
 Ha' flera trikiner i fläske' än jag,
 Å ingen ändå få de bukt på.

Flickans reflektioner.

Jag vill ej klaga på ödets skatter,
 Men nu är tiden rent af besatter,
 Ty fast jag hunnit till trettisju,
 Så går ja' ogifter här ännu.
 Holi-dillja-dillja! Holi-dillja-dillja! Holdi-idia holidia!

Jag vet minsann ej hvar felet ligger,
 Dock aldrig någon om råd jag tigger,
 Se'n här om dagen det var en drul,
 Som sa' direkt, att ja' va' för ful.
 Holi-dillja-dillja etc.

Dock tror jag aldrig på sådant smicker,
 Ty jag är skapad som andra flicker,
 Och friare hade äfven jag,
 Fast alla skådat sin sista dag.
 Holi-dillja-dillja etc.

Jag för den förste snart fick dra' vefven.
 Han, flink som murare, skötte slevven;
 Men så en dag från sin ställning slog
 Burdus i backen, på fläcken dog.
 Holi-dillja-dillja etc.

Så kom den andre på sjutti vårar,
 Ja minnet ännu mitt hjärta sårar.
 Han gärna ville, men kunde ej
 Få lefva, dog äfven före mej.
 Holi-dillja-dillja etc.

Men den siste blef den lyckli' osten.
 Vi redan varit hos själfva prosten.
 Hur gick det dock? Har Ni hört på f-n?
 Han söp ihjäl sig på bröllopsda'n.
 Holi-dillja-dillja etc.

Lincoln-visa.

Har ni hört en förskräckelig händelse,
 den är sann, ty den hände just nu.
 Då kungen af nordliga Amerika blef
 skjuten, ja skjuten midt i tu.
 Skrufva luttan tjong fadderaara
 Skrufva luttan tjong fadderej.
 Då kungen af nordliga Amerika blef
 skjuten, ja skjuten midt itu.

Si han gick sig att se komidianterna,
 för det roade hans majestät.
 Men inte kunde han tänka, att
 han skulle bli skjuten just för det.
 Skrufva luttan, etc.
 Men inte kunde, etc.

Si då kom där en bof genom dörren,
 så för hiskelig vådlig han såg ut.
 Å i näfven han bar ett geväder,
 som var laddadt med kolor å med krut.
 Skrufva luttan, etc.
 Å i näfven, etc.

Och när kungen hade som roligast,
 å han fina åt komidianterna.
 Si då tänkte den okristliga bofven,
 jo nu ska du få så du mår bra.
 Skrufva luttan, etc.
 Si då tänkte, etc.

Å så sköt han kungen i planeten,
 så hufvudet skutta från hans hals.
 Å blodet stänkte på tapeten och
 kammartjenaren fråga hvad befalls?
 Skrufva luttan, etc.
 Å blodet stänkte, etc.

Adjös mina vänner sa' konungen,
 uti himlarnes glädje jag far.
 Där små änglar vifta med händern,
 så förinnerligt roligt de har.
 Skrufva luttan, etc.
 Där små änglar, etc.

Å så lad' de kungen på en soffa
 å strök balsam uti hans hår.
 Å kungen tog sig åt hufvudet, å
 sad': Aj, Aj, Aj, så illa jag mår.
 Skrufva luttan, etc.
 Å kungen tog, etc.

Å så dog den beskedliga konungen
 å högsalig han kallas visst ännu.
 Men f-n anamma den bofven,
 som sköt den kungen midt i tu.
 Skrufva luttan, etc.
 Men f-n anamma, etc.

Ridå-kuplett.

Man här i vrån mej inestufvat
 Att passa på vid hvar entré.
 Den gången nog på spets de rufvat
 Därför de visste, att ja' ä'
 Förbaskadt kvick här uti vrån
 Att draga upp ridån.

Bland publikum finns många karla'
 Min post här gärna ville ha',
 Ty om än blickarna ä' klara,
 Dock ej från salen syns så bra.
 Nej tacka vill jag uti vrån
 När jag drar opp ridån.

En chansonette, som vet att taga
 Med storm hvar afton sin publik,
 För henne får jag ständigt draga
 Allt under klappningar och skrik,
 Jag prutar ej därpå en mån,
 Sex gånger opp ridån!

Därför vid pausen fort jag kilar
 Så obemärkt ifrån min vrå.
 I köket Anna mot mig ilar
 Med lilla »göken» tyst på tå
 Och hviskar: »Skynda dig ditt fån!
 Glöm ej dra opp ridån!

Bondspelemannen.

(Gammal melodi.)

Å hej, ge plats i stuga,
Stå int' där å truga,
Spele-Erker stryk nu på fioln!
Pojker, då' å' gifve',
Ta' hvar tös om lifve!
Flicker, sväng å hopp' å lyft på kjoln!

Kors, du dumma Pelle,
Sök dej opp ett skrälle!
Ser du, där står Britta tjock å stinn!
Ho' vill gärna ha' dej.
Hör nu hva' ja' sa' dej!
Maka tuggebussen längre in!

Ho, ha ha! Nej titta!
Se på Per å Britta,
Hur de köstes, och då' gick galant!
Stora fötter har ho',
Ej på bena spar ho',
Skeflar fram liksom en elefant.

Aj, aj, aj, håll stilla!
Ja' på hufve' trilla.
Tramp' mej ej på tårna, hör ni pack!
Flina ej! — Tvi vale!
Hörd' ja' rätt ell' gale'?
Då' bestämt va' någonting, som sprack.

Ja, då' va' då', som braka',
Men gör int' te' saka.
Ja' å lika gla' för då'. — Ohej!
Tusan plåtar bönnen,
Mina byxor sönder!
Glo i helsike å int' på mej!

